

Kilde nr. 27: Præsident George W. Bush' ultimatum til Irak 18.3.2003

Mine kære medborgere.

Begivenhederne i Irak er nu nået til afgørelsens time. I mere end et årti har USA og andre nationer gjort tålmodige og hæderlige forsøg på at afvæbne det irakiske regime uden krig. Samme regime afgav løfte om at afdække og destruere alle dets masseødelæggelsesvåben som en betingelse for at afslutte krigen i den Persiske Golf i 1991. Siden har verden har engageret sig i 12 års diplomati. Vi har vedtaget mere end et dusin resolutioner i FN's Sikkerhedsråd. Vi har sendt hundreder af våbeninspektører til at overvåge afvæbningen af Irak. Vores gode vilje er ikke blevet gengældt. Det irakiske regime har udnyttet diplomati til at vinde tid og fordele. Det har over hele linjen trodset FN's resolutioner, som kræver en total afvæbning. I årenes løb er FN's våbeninspektører blevet truet af irakiske embedsmænd, blevet elektronisk aflyttet og er systematisk blevet bedraget. Fredelige forsøg på at afvæbne Irak har gang på gang slået fejl, for det er ikke fredelige mænd, vi har med at gøre. De efterretninger, denne og andre regeringer har indsamlet, efterlader ingen tvivl om, at det irakiske regime fortsat besidder og skjuler nogen af de mest dødbringende våben, som findes. Regimet har allerede brugt masseødelæggelsesvåben mod Iraks naboer og mod Iraks befolkning.

Regimet har en fortid med fändenivoldske aggressioner i Mellemøsten. Det nærer et dybt had til Amerika og vores allierede. Det har støttet, trænet og skjult terrorister, deriblandt agenter fra al Qaeda. Truslen er åbenlys: Ved brug af kemiske og biologiske våben og en dag også atomvåben, som de har fået fra Irak, kan terroristerne få opfyldt deres erklærede ambitioner og dræbe tusinder eller hundrede tusinder af uskyldige mennesker her i landet eller i andre lande. USA og andre lande har ikke gjort sig fortjent til og har ikke fremprovokeret denne trussel. Men vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at overvinde den. I stedet for at lade os føre lige lukt ind i tragedien, vil vi sætte kurs mod sikkerheden. Før rædslernes dag oprinder, før det er for sent, vil denne trussel blive fjernet. Amerikas Forenede Stater har den suveræne bemyndigelse til at bruge væbnet magt for at garantere nationens sikkerhed. Det er en pligt, som påhviler mig som øverstbefalende, det har jeg aflagt ed på, og den ed vil jeg holde.

USA's kongres er til fulde klar over den trussel, vores land står overfor. Sidste år stemte kongressen med et overvældende flertal for brug af væbnet magt mod Irak. Amerika forsøgte at samarbejde med FN, fordi vi ønskede en fredelig løsning. Vi tror på FN's mission. En af årsagerne til, at FN blev dannet efter anden verdenskrig, var at konfrontere aggressive diktatorer, aktivt og på et tidligt stadie, før de angriber uskyldige og forstyrrer freden. I begyndelsen af 1990'erne gjorde Sikkerhedsrådet brug af resolutionerne 678 og 687 mod Irak - resolutioner som stadig eksisterer - og som giver USA og vores allierede mandat til at bruge militærmagt for at slippe af med Iraks masseødelæggelsesvåben. Det er ikke et spørgsmål om bemyndigelse, det er et spørgsmål om vilje. I september sidste år anmodede jeg i FN indtrængende verdens lande om at stå sammen for at fjerne denne trussel. Den 8. november vedtog Sikkerhedsrådet enstemmigt Resolution 1441, idet man fandt, at Irak ikke opfyldt sine forpligtelser, og samtidig sværgede man, at det ville få

alvorlige konsekvenser, såfremt Irak ikke indvilligede i en total og øjeblikkelig afvæbning. I dag kan intet land påstå, at Irak har afvæbnet. Og der sker ingen afvæbning i Irak, så længe Saddam Hussein er ved magten. Igennem de sidste fire og en halv måned har USA og vores allierede arbejdet i Sikkerhedsrådet for at gen-nemtvinge Sikkerhedsrådets årelange krav. Alligevel har nogle permanente med-lemmer af Sikkerhedsrådet offentligt erklæret at ville nedlægge veto ved enhver resolution, som vil betyde en afvæbning af Irak. Disse regeringer deler vores vur-deringer af faren, men ikke vores viljestyrke til at imødekomme denne fare. Men mange lande har viljestyrken samt mod og mandshjerte til at reagere mod denne trussel mod freden, og en bred koalition går nu sammen om at gennemtvunge ver-dens berettigede krav. FN's Sikkerhedsråd har ikke levet op til sit ansvar, men vi vil leve op til vores.

I den seneste tid har flere regeringer i Mellemøsten gjort deres del. De har via of-fentlige og private budskaber anmodet diktatoren om at forlade Irak, så afvæbning-ge kan finde sted i fred og fordragelighed. Det har han afvist indtil videre. Årtiers bedrageri og gru-somheder må nu høre op. Saddam Hussein og hans sønner må for-lade Irak inden for 48 timer. Gør de ikke det, resulterer det i en militær konflikt, og den begynder, når vi beslutter det.

Alle udlændinge, deriblandt journalister og inspektører, bør straks forlade Irak, for deres egen sikkerheds skyld. Mange irakere kan lytte til mig i aften i en oversat radioudsendelse, og til dem har jeg et budskab. Hvis vi bliver tvunget til at bruge militær magt, vil det være rettet mod de lovløse mænd, som styrer jeres land, ikke mod jer. Vi vil sørge for de fødevarer og den medicin, I får brug for. Vi vil destrue-re terrorregimet og hjælpe jer med at opbygge et nyt Irak med frihed og velstand. I et frit Irak vil der ikke ske yderligere angreb på jeres nabolande, ingen giftfabrik-ker, ingen henrettelser af systemkrititikere, ingen tortur- og voldtægtskamre. Ty-rannen vil snart være væk. Frihedens time er nær. Det er for sent for Saddam Hus-sein at forblive ved magten. Det er ikke for sent for det irakiske militær at udvise retskaffenhed og beskytte jeres land ved at tillade en fredelig ankomst af koalitionens styrker for at tilintetgøre masseødelæggelsesvåben.

Vores styrker vil give Iraks militære enheder klare instruktioner om, hvilke skridt de kan tage for at undgå at blive angrebet og tilintetgjort. Lad være med at kæmpe for et døende regime, der ikke er jeres liv værd. Og alle irakiske militær personer og civile bør tage denne advarsel alvorligt. I en krigssituation vil din skæbne afgø-res af din handlinger. Ødelæg ikke olie-kilder. Olie er en kilde til velstand, som tilhø-rer det irakiske folk. Adlyd ikke ordrer om at bruge masseødelæggelsesvåben mod nogen, inklusiv det irakiske folk. Krigsforbrydelser vil blive straffet. Krigsforbrydere vil blive retsforfulgt. Og det vil ikke hjælpe at sige: »Jeg parerede blot ordre.«

Hvis Saddam Hussein vælger en konfrontation, kan den amerikanske befolkning være forsikret om, at vi med alle midler har forsøgt at undgå en krig, og at vi sæt-ter alle midler ind på at vinde krigen. Amerikanere kender krigen omkostninger fra fortiden. Den eneste måde at begrænse skaderne og varigheden af krigen på er at sætte den fulde militærstyrke ind, og det er vi parat til at gøre. Hvis Saddam Hus-sein forsøger at holde fast på magten, vil han blive betragtet som en dødelig fjen-de lige til det sidste. I ren og skær desperation vil han og terrorgrupper måske for-søge at udføre terrorhandlinger mod det amerikanske folk og vores allierede. Disse angreb er ikke uundgåelige. Og de er mulige. Og netop den kendsgerning under-streger, at vi ikke kan leve med truslen om afpresning.

Terrortruslen mod USA og verden vil blive mindre i det øjeblik, Saddam Hussein er afvæbnet. Vores regering er i højeste alarmberedskab overfor disse farer. Vi er klar til at sikre en sejr i Irak, og samtidig foretager vi yderligere foranstaltninger til beskyttelse af hjemlandet.

I den seneste tid har de amerikanske myndigheder udvist visse personer med forbindelser til det irakiske efterretningstvæsen. Blandt andre tiltag har jeg beordret øget beredskab i vores lufthavne og en øget bevogtning af vores største havne. Der foregår et tæt samarbejde mellem ministeriet for indenlandsk sikkerhed og landets guvernører for at øge bevogtningen af de vigtigste installationer over hele USA. Hvis fjender skulle slå til mod vort land, vil det være et forsøg på at fjerne vores opmærksomhed ved at skabe panik og et forsøg på at svække vores moral med frygt. Men det vil ikke lykkes dem. Ingen handling fra deres siden kan ændre dette lands kurs eller vilje. Vi er et fredeligt folk, men vi er ikke et svagt folk, og vi finder os ikke i trusler fra tyve og mordere. Hvis vores fjender vover at angribe os, vil det få alvorlige konsekvenser for dem og deres hjælpere. Vi skrider nu til handling, fordi risikoen ved passivitet er langt større. På et år eller på fem år vil Iraks magt til at skade alle frie nationer blive mangedoblet. Saddam Hussein og hans allierede vil kunne vælge at gøre brug af deres potentiale og indsætte et dødeligt angreb, når de er stærkest. Vi vælger at gøre front mod den trussel nu i stedet for at vente på, at den pludselig dukker op i vores luftrum eller vores byer.

I fredens navn bliver alle frie nationer nødt til at se de nye realiteter i øjnene. I det 20. århundrede valgte nogen at pacificere morderiske diktatorer, hvis trusler fik lov til at udvikle sig til folkemord og global krig. I dette århundrede, hvor onde mænd fremsætter terrortrusler med kemiske og biologiske våben samt atomvåben, kan en pacificeringspolitik føre til en ødelæggelse, som denne planet aldrig har set magen. Terrorister og terroriststater fremsætter ikke deres trusler med et rimeligt forvarsel i officielle deklamationer, og hvis man først svarer den slags fjender, efter at de har slået til, så er det ikke selvforsvar men selvmord. Denne verdens sikkerhed kræver en afvæbning af Saddam Hussein nu.

I og med at vi gennemtvinger et berettiget krav fra verden, opfylder vi også vores forpligtelse overfor vores land. Til forskel fra Saddam Hussein mener vi, at det irakiske folk fortjener frihed. Og når først diktatoren er fjernet, kan de være et eksempel for hele Mellemøsten på en vital, fredelig og selvstændig nation. USA vil sammen med andre lande arbejde for at udbrede frihed og fred i området. Denne målsætning vil ikke blive opfyldt fra den ene dag til den anden, men vil ske over en længere periode. Frihedens magt og tiltrækning føles i ethvert land og ethvert liv. Og frihedens største kraft er at overvinde had og vold og vende de kreative evner, som verdens mænd og kvinder er udstyret med, mod en stræben efter fred. Det er den fremtid, vi vælger. Frie nationer har pligt til at forsvare vores folk ved at stå sammen mod volden. Og som vi tidligere har gjort, påtager vi os og vores allierede os også i aften dette ansvar.

Godnat. Må Gud fortsat velsigne Amerika.